

KAKŠNA BO PRIHODNOST GRADBENEGA INŽENIRSTVA V SLOVENIJI?

Odgovor na to kompleksno vprašanje je v bistvu enostaven: kakršno si bomo ustvarili primarno inženirji sami, saj pomoči, spodbud ali pospeškov iz drugih sfer ni realno pričakovati. Iz sporočila predsednika Evropskega sveta gradbenih inženirjev lahko ugotovimo, da je gradbeništvo tudi v evropskem prostoru v zelo podobnem položaju kot v Sloveniji. »Nevidnost« stroke v družbi oziroma neupoštevanje inženirskega pristopa in miselnosti v družbenih procesih je v bistvu zavora splošnemu družbenemu razvoju in se kaže v netransparentnosti ekonomskih, socialnih in družbenih procesov. Takšna situacija je seveda humus za ekscesna dogajanja, kot smo

se lahko opravljajo presoje optimalnih rešitev vseh unikatnih in zapletenih problemov, s katerimi se dnevno spoprijemamo. Pri tem pa ostaja osnovni cilj krepitev javnega zdravja, varnosti in blaginje.

Celovitost pristopa k reševanju problematike s področja graditve zahteva od inženirjev sodelovanje z neinženirji ter boljšo komunikacijo, menedžment, vodenje in druge praktične veščine pri projektih. Le tako se jasno pokaže odločilen prispevek inženirstva v družbi. Ugotovimo lahko, da bo treba v inženirski sferi pridobiti širša znanja iz humanistike, družbenih ved in ekonomije, s primernimi

povezane z zgodovino slovenskega naroda, ki je živel v preteklosti pod vplivom različnih večjih narodov. Zaradi gradbenih dosežkov v preteklosti lahko trdimo, da smo pomemben element evropske civilizacije, ki oblikuje sodobni svet, njegovo tradicijo in so tudi del naše kulturne dediščine. Dobro poznavanje zgodovine gradbeništva in inženirskih znanosti ter zgodovine našega poklica bo bistveno za prihajajoče generacije inženirjev, ki bodo iz te zakladnice lahko črpale tudi energijo in samozavest za nove inovativne rešitve pri prihodnjih projektih.

Kot rečeno, si bomo usodo pisali sami. Da bo gradbeni inženir odločno prispeval k izboljšanju kakovosti življenja ter da bo pri tem tudi primerno sprejet in upoštevan v družbi kot celoti, je treba nadaljevati aktivnosti, ki že potekajo, vendar pa jih bo treba stalno nadgrajevati. Inženirska združenja vključujejo in prenašajo med svoje člane najboljše strokovne prakse, pridobljene na osnovi dolgoletnih izkušenj. Pri tem ugotavljamo, da je vloga strokovnih društev in Inženirske zbornice Slovenije nenadomestljiva, saj s svojim delovanjem zagotavljajo članom poklicno izobraževanje, tako da se ti stalno strokovno izpopolnjujejo in sledijo razvoju novih materialov, postopkov in tehnik. Zelo zahtevna naloga tudi širše družbene skupnosti je uveljavljanje etičnih kodeksov, ki zagotavljajo spoštovanje javnega interesa, varnost in zaščito pred nedovoljenimi praksami, učinkovito porabo naravnih virov, varstvo okolja, zmanjšanje ranljivosti zaradi naravnih nesreč in podnebnih sprememb.

Nasuta pregrada z akumulacijo. (Foto: Štefka Lončar)

jim priča pri nas v vsakodnevem življenju in politiki, ki ga uravnava.

Narava našega inženirskega dela zahteva doseganje odličnosti, ki je pogojeno z uporabo širokega spektra celovitih znanj, podprtih z ustreznimi kvalitetskimi podatki. Na osnovi tega

študijskimi programi v času izobraževanja pa tudi z vseživljenjskim izobraževanjem in usposabljanjem, ki jih organizirajo strokovna združenja ali jih še bodo.

Gradbenoinženirski poklici imajo pri nas bogato zgodovino, svoj razvoj in tudi značilnosti,

**dr. Branko Zadnik, univ. dipl. inž. grad.
nacionalni delegat IZS v ECCE**